

گذر

مردم مقابل خودپرداز ها برای دریافت بارانه سر گردان شدند

■ **مهر:** مردم دیروز هم مانند چهار مرحله قبلی واریز بارانه نقدی در اولین روز آغاز ماه برای دریافت بارانه نقدی به خودپردازهای بانکی مراجعه کردند، اما این بار نتوانستند بارانه‌ای دریافت کنند که در نهایت منجر به سرگردانی آنان مقابل بانک‌ها شد. براساس اعلام مسوولان، بارانه از بعدازظهر قابل برداشت خواهد بود. در اولین ساعات دیروز و با افزایش مراجعات مردم به شعب بانک‌ها به ویژه دستگاه‌های خودپرداز باز هم قصه تکراری بانک‌ها و صف‌های طولانی مقابل دستگاه‌های خودپرداز، خرابی دستگاه‌ها، قطع بودن سیستم شتاب بانک‌ها و غیره قابل مشاهده است. در ابتدای هر ماه با واریز حقوق و مزایا و طی چهار ماه گذشته با واریز بارانه‌های نقدی، مراجعات مردم به دستگاه‌های خودپرداز و ATMها افزایش می‌یابد و در این مواقع که بانک‌ها باید بهترین عملکرد و خدمات را داشته باشند با مشکلاتی در خدمات‌رسانی مواجه می‌شوند. بانک مرکزی بارها به بانک‌ها دستور داده است که در مواقعی که مراجعات مردم به دستگاه‌های خودپرداز افزایش می‌یابد، به هیچ‌وجه نباید سیستم شتاب خود را قطع کرده و تنها به کارت‌های بانکی خود سرویس دهند، اما بانک‌ها همچنان بی‌توجه به هشدارهای بانک مرکزی سیاست خود را پیش می‌برند در عین حال مبلغ بارانه‌های نقدی هم از چند روز پیش در حساب‌های بانکی قابل مشاهده بود، بنابراین مردم مانند چهار ماه گذشته که در ابتدای هر ماه می‌توانستند، بارانه‌های نقدی خود را از حساب‌های بارانه‌ای خود برداشت کنند، دیروز با مراجعه به عابربانک‌ها برای استفاده از مبالغ بارانه‌های نقدی متوجه شدند مبالغ مذکور قابل دریافت نیست، طی چهار ماه گذشته با گذشتن ساعت از مرز ۲۴ بامداد، مردم می‌توانستند مبلغ بارانه ۴۵ هزار و ۵۰۰ تومانی خود را از حساب‌ها برداشت کنند، اما در پنجمین ماه اجرای قانون هفدهمندی بارانه‌ای این موضوع به صورت دیگری رخ نمود. این امر شائبه‌هایی مبنی بر اینکه بارانه‌های نقدی دیگر به حساب‌ها واریز نخواهد شد یا مبلغ بارانه‌های نقدی کاهش خواهد یافت را قوت بخشید، اما بهروز مرادی مدیرعامل سازمان هفتمندکردن بارانه‌ها گفت: بارانه نقدی مرحله پنجم از بعدازظهر دیروز (چهارشنبه) قابل برداشت است. همچنین شمس‌الدین حسینی، وزیر امور اقتصادی و دارایی و محمدرضا فرزین، سخنگوی طرح تحول اقتصادی دولت هر یک در گفت‌وگوهای جداگانه‌ای با مهر اعلام کردند مبلغ بارانه‌های نقدی به هیچ‌وجه کاهش نخواهد یافت.

یکی از این مراجعه‌کنندگان گفت: برای دریافت وجه مورد نیاز تاکنون به سه دستگاه عابر بانک مراجعه کرده‌ام اما تاکنون موفق به دریافت پول نشده‌ام. وی افزود: بانک‌ها در مواقعی که مراجعات مردم به خودپردازها زیاد می‌شود برای اینکه پول زیادی از شعبه آنها خارج نشود فقط به کارت‌های بانکی خود سرویس لازم را می‌دهند.مراجعه‌کننده دیگری به عنوان کرد: سیستم شتاب بانک‌ها قطع شده است و همین امر سرگردانی مردم بین عابر بانک‌ها برای دریافت وجه را ایجاد می‌کند و هیچ‌کس پاسخگوی این موضوع نیست. وی افزود: برای برداشت بارانه نقدی نیز اقدام کردم، اما مبلغ بارانه نقدی قابل برداشت نیست، بهتر بود مسوولان، این موضوع را به مردم پیش از این اعلام می‌کردند. فرد دیگری که در صف دریافت پول از خودپرداز ایستاده بود گفت: برخی از دستگاه‌های خودپرداز اعلام می‌کنند موجودی کافی نیست، در صورتی که این گونه نیست، برخی دیگر عنوان می‌کنند دستگاه قادر به رایبه سرویس نمی‌باشد. به نظر می‌رسد بانک‌ها در این گونه مواقع سیستم‌های خود را دستکاری می‌کنند. یکی از کارمندان بانکی نیز به‌مهر گفت: مردم از ساعات اولیه صبح مراجعات بسیاری را داشته‌اند و سوال می‌کنند که چرا بارانه‌های نقدی آنها قابل برداشت نیست؟ بهتر است این موضوع قبلا به مردم اطلاع داده می‌شد. این شرایط در حالی رقم می‌خورد که هنوز بارانه‌های نقدی قابل برداشت نیستند و بعدازظهر دیروز با قابل برداشت شدن بارانه‌های نقدی تعداد مراجعات افزایش یافت و تا چند روز دیگر نیز این وضعیت ادامه می‌یابد. سیستم شتاب کارآیی خود را زمانی نشان می‌دهد که مراجعات مردم به بانک‌ها افزایش می‌یابد تا مردم بتوانند به سهولت از خدمات و امکانات بانکی استفاده کنند، اما این امر همواره بالکس می‌شود.

فهرست ۹۰ قلم کالای وارداتی بی کیفیت منتشر شد

■ **مهر:** فهرست ۹۰ قلم کالای وارداتی مغایر با استانداردهای مورد قبول موسسه استاندارد منتشر شد. در اجرای میاده (۴) قانون اصلاح قوانین و مقررات استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، فهرست ۹۰ قلم کالای مغایر با استانداردهای مورد قبول این موسسه که ورود آنها طی سال ۱۳۹۰ به کشور غیر مجاز شناخته شده‌اند، اعلام شد. یک مقام مطلع در وزارت بازرگانی گفت: از سه‌شنبه سیستم ثبت سفارش برای این ۹۰ قلم کالای غیراستاندارد قفل شده است. وی افزود: در راستای دستور اخیر مهدی غضنفری، وزیر بازرگانی و سرپرست وزارت صنایع و معادن برای جلوگیری از ورود هر گونه کالای بی‌کیفیت به کشور، این تصمیم اتخاذ شده است.

اول: از دیرباز کلمسات واردات و صادرات با یکدیگر هم‌زاد بوده‌اند و به همین دلیل نمی‌توان کشوری را یافت که صرفا واردکننده یا صادرکننده باشد. آنچه در این میان مهم است تراز بازرگانی است. به عبارت دیگر کشوری که صادراتش بیشتر از وارداتش باشد تراز بازرگانی‌اش مثبت و برعکس آن، منفی است. در همین رابطه، مقولات خودکفایی و خوداتکایی قابل طرح است. هیچ کشوری نمی‌تواند ادعا کند که در همه چیز خودکفاست. حتی اگر چنین ادعایی عملی هم باشد، مقرون به صرفه نیست. در کشور ما نیز به جز گندم و برخی محصولات استراتژیک دیگر، سخن گفتن از خودکفایی مقرون به صحت نبوده و بیشتر امری شعارگونه است! به همین دلیل است که نمی‌توان ادعا کرد واردات فی‌نفسه مذموم و صادرات احسن است. چه آنچه در مرادات بین‌المللی عموما و محصولات کشاورزی خصوصا اهمیت دارد، مزیت نسبی است.

دوم: آنچه در این پنج، شش سال اخیر باعث نگرانی عموم مردم و مخصوصا تولیدکنندگان بخش کشاورزی شده است، بله و بی‌نظارت بودن امر واردات بوده است؛ وارداتی که در صورت عدم کنترل و اعمال مدیریت می‌تواند کیان یک کشور را به خطر اندازد. به رغم اینکه در برنامه چهارم به جز اهرم اعمال تعرفه (بود بازرگانی) مکانیسمی جهت کنترل واردات پیش‌بینی نشده بود ولی دولت اصلاحات با استفاده دقیق و به موقع از همین اهرم توانست واردات را مدیریت کند (موضوعی که مورد تاکید مسوولان ارشد کشور هم بوده است).

سوم: با روی کار آمدن دولت نهم در سال ۸۴، هیات وزیران طی مصوبه‌ای، تعرفه واردات محصولات کشاورزی را به میزان قابل توجهی کاهش داد. این در حالی بود که وزیر کشاورزی‌اش به جای دفاع از تولید و فرایند پس از آن و مخصوصا ممانعت از اتخاذ این تصمیم ضدتولیدی، خود را به مسایل حاشیه‌ای و تبلیغاتی همچون اعلام شماره موبایل، تغییر و جابه‌جایی غیرکارشناسی هفته چهارم کشاورزی و ارم ووزارتکشور و... سرگرم کرد.

چهارم: در این دوره نابسامان و متعاقب تصمیم کاهش تعرفه‌ها و موضع کاملا انفعالی مسوولان دولتی، بخش مافیای واردات فعال شده و بازارهای کشور را از محصولات کشاورزی همچون موز و نارنگل (اکوادر، فیلیپین و سریلانکا)، سیب‌زمینی، کدو، برنج و مرکبات (پاکستان)، انگور (شیلی)، انواع مرکبات مصری و حتی اسرائیلی (که در موقع خودش با سروصداهای زیادی همراه بود و اخیرا میرخلیلی، نماینده بندرعباس مستنداتی را در این خصوص ارائه کرده است)، انبه و نارنگل (هند)، سیب و گلابی (چین)، برنج (تایلند، ارگوئه و ویتنام، حیوات (آمریکا)، شکر (کوبا)، گردو (لبنان) و سوریه)، جو (فغانستان)، گوشت قرمز (قرقیزستان)، مرغ (برزیل) و خرمای عراقی اشباع کرد.

پنجم: آمار رسمی گمرک نشان می‌دهد که ارزش واردات محصولات کشاورزی در سال ۸۴ جمعا حدود ۲/۸ میلیارد دلار بوده که این رقم در سال ۸۹ به بیش از ۱۰ میلیارد دلار رسیده است. البته آمارهای غیررسمی این رقم را بیشتر از ۱۲ میلیارد دلار تخمین می‌زنند. نکته تاسفبار آنکه، عمده محصولات وارداتی، اقلامی هستند که به وفور و کیفی‌تر در کشور وجود دارند. این فاجعه در حالی به‌وقوع می‌پیوست که اعتراض تشکل‌های غیردولتی بخش

کشاورزی (NGOs) با زدن اتهامات و برجسب پاسخ داده می‌شد. واردات یکی از این محصولات که به دلیل تاثیرش بر صنوف مختلف با بیشترین سر و صدا همراه شد، شکر بود. محصولی که اشتغال کارگران مزارع چغندر قند کارخانجات قند، الکل و خمیرمایه و قیمت گوشت را از خود متاثر کرد.

ششم: در اوایل نیمه دوم ۱۳۸۵ دولت نهم در یک تصمیم غیرکارشناسی دفعتا تعرفه واردات شکر را از ۱۵۰ درصد به چهاردهم درصد کاهش داد! این تصمیم باعث وارد شدن حداقل ۳/۵ میلیون تن شکر (دوسوم بخش خصوصی و یک‌سوم دولتی)

به کشور شد. این‌در حالی بود که در سال زراعی ۸۴-۸۳ تا رسیدن به خودکفایی شکر فقط ۶۰۰-۵۰۰ هزار تن فاصله داشتیم. یعنی اگر برحسب مصرف سرانه ۲۹-۲۸ کیلوگرم نیاز کشور به شکر ۲-۱/۹ میلیون تن بود، ما در آن سال ۱/۳ میلیون تن تولید داشتیم. این شکرهای ارزان‌قیمت وارداتی (حاصل از بارانه‌های صادراتی کشور مبدا تا مرز دامپینگ و نیز بارانه‌های پرداختی ما به دلیل ارزان بودن قیمت دلار) باعث متلاشی شدن زنجیره تولید شکر شد؛ یعنی شرکهای فراوان در انبار کارخانجات قند

تلمبار شد، طلب کشاورزان دیر پرداخت شد و بالطبع سطح زیر کشت چغندر قند از ۱۲۱ هزار هکتار در سال زراعی ۸۵-۸۴ به ۳۴ هزار هکتار در سال زراعی ۸۷-۸۶ رسید و نهایتا از ۳۲ کارخانه قند ۲۵درصد تعطیل، ۲۵درصد کمتر از یک ماه و مابقی حداکثر ۴۵ روز کار کردند. میزان تولید تفاله خشک و تر و ملاس نیز به شدت کاهش یافت و در نتیجه کارخانجات الکل و خمیرمایه با کاهش تولید مواجه شدند و نهایتا هزاران نفر کارگر رومزمه، فصلی و حتی دایمی مزارع چغندر قند و این کارخانجات بیکار شدند؛ این در حالی است که صنایع قند ۱۴ درصد در ارزش افزوده نقش داشته و

علی فریدونی

در توسعه‌یافتگی مناطق کمتر توسعه‌یافته و جلوگیری از مهاجرت روستاییان نقش تعیین‌کننده‌ای داشتند.

هفتم: آیا اینکه گفته شود چون بهروری کشاورزان ما پایین است، توان رقابت با تولیدات خارجی را ندارند، دیدگاه منصفانه و عالمانه‌ای است؟ به نظر می‌رسد این نظر مقرون به صحت نباشد؛ چه، اول دنیای پیشرفته و مخصوصا کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی (OECD) نه‌تنها مثل ما بارانه تولیدکنندگان بخش کشاورزی‌شان را قطع نمی‌کنند (البته قبلا هم که می‌دادیم شاخص درصدPSE بوده است) که افزایش نیز می‌دهند. در سال ۰۶-۲۰۰۶ میزان این شاخص در ژاپن ۵۳ درصد، کره جنوبی ۶۳ درصد و ترکیه ۲۰ درصد بوده است. شاخص PSE نشان‌دهنده میزان حمایت از تولیدکنندگان برحسب درآمد ناخالص مرزعه است.

ثانیا کشاورزان این کشورها علاوه بر اینکه از وام‌های بسیار ارزان‌قیمت با بازپرداخت درازمدت استفاده می‌کنند، با تورم ۳۰-۲۰ درصدی نیز دست و پنجه نرم نمی‌کنند. ثالثا در کشورمان کشاورزانی که تمکن مالی خوبی دارند (که بالطبع امکان ارتقای دانش فنی نیز دارند)، معمولا جزو کشاورزان پیشرو محسوب شده و تا ۱۳۵ تن چغندر

در هکتار تولید می‌کنند. هشتم: متعاقب اعتراضات رو به گسترش تولیدکنندگان به این موج ویرانگر واردات و بر عهده گرفتن وظیفه نظارت بر واردات توسط وزارت جهاد کشاورزی (به استناد ماده ۱۶) قانون بهروری کشاورزی) این موج تا حدودی فروکش کرد. هنوز چند صباکی از این تصمیم قانونی نگذشته بود که معاون اول دولت اعلام کرد: برداشت وزارت جهاد کشاورزی از این قانون صحیح نبوده و این امر باید مجددا به وزارت بازرگانی محول شود. مسوولان دولتی بخش کشاورزی بدون کمترین اعتراضی این وظیفه قانونی را به کمیته تنظیم بازار محول کرده و این کمیته

رشد ارزش واردات محصولات کشاورزی ۳ برابر پیش‌بینی‌های برنامه چهارم خودکفایی در جیب واردات ته‌نشین شد

پایانی دهه ۷۰ ثابت کرد که رشد سرمایه‌گذاری‌ها در این بخش به تولید و ارزش افزوده بیشتری منجر خواهد شد. اینچنین بود که حرکت به سمت خودکفایی کامل در محصولات کشاورزی از اوایل دهه ۸۰ شتاب گرفت و اگرچه در اسناد زمانی پس از تدوین و آغاز اجرای برنامه‌های خودکفایی، ضرب خودکفایی محصولات کشاورزی به حدود ۹۵ درصد رسید، اما عقده‌گشایی‌های مدیریتی که سایه سنگین خود را از اواخر نیمه نخست دهه ۸۰ بر سیاست‌ها و برنامه‌های اجرایی بخش کشاورزی تحمیل کرد به همراه خشکسالی کم‌سابقه سال‌های ۸۶ و ۸۷ موجب شد که کشاورزی ایران تا مر تب‌های نزول کند که اکنون رسیدن به ضرب خودکفایی ۹۲ درصدی از قول معاون اول رییس‌جمهوری در بوق و کرنا شود بدون آنکه عوامل اقول این بخش تاملز وابستگی ۵۲درصدی به واردات در سال‌های اخیر مورد توجه قرار گیرد.

بخش کشاورزی ایران‌که در پایان سال ۸۳ برای نخستین بار تراز تجاری خود را به نقطه مثبت رسانده بود، در سال‌های پس از آن به تدریج وابستگی خود را به واردات افزایش داد تا جایی که ارزش واردات محصولات کشاورزی و صنایع غذایی با رشدی خیره‌کننده از حدود سه میلیارد دلار در سال ۸۴ به بیش از هشت میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار در سال ۸۸ و ۹ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار در پایان سال گذشته رسید که بیش از سه برابر پیش‌بینی برنامه چهارم توسعه محسوب می‌شود.

چنانچه واردات افزون بر ۱۰ میلیارد دلاری محصولات کشاورزی و صنایع غذایی در سال ۸۷ که بخشی از آن با در نظر گرفتن خشکسالی سال زراعی ۸۷ - ۸۶ قابل توجیه است، به ارزش واردات این محصولات دو سال پس از آن افزوده شود، متوجه خواهیم شد که

در یک اقدام کاملاً غیرکارشناسی و عجولانه ماده ۱۶ قانون بهروری را تا اطلاع ثانوی متوقف و عملا قانون را به نفع مقررات به بایگانی سپرد.

نهم: در اواخر پاییز سال گذشته که دفعتا اجرای قانون مهاجرت روستاییان نقش تعیین‌کننده‌ای داشتند هفتمندی بارانه‌ها اعلام شد، بیشترین زبان متوجه تولیدکنندگان بخش کشاورزی شد. چه، این کار باعث افزایش ۷۳ درصد هزینه‌های تولید در این بخش شد. این افزایش هزینه‌ها، تولیدکنندگان و به ویژه بهرمبرداران زیر بخش دام و طیور را ناگزیر به افزایش شدید قیمت تولیدات‌شان کرد. با مشاهده این وضع دولت به جای تعامل با آنها به منظور حل مشکلات‌شان، راحت‌ترین روش را انتخاب کرد (واردات) به عبارت ساده‌تر روز از نو روزی از نو! با این تفاوت که این بار محصولاتی تعرفه‌اش صفر و سیل‌آسا وارد شد که ما صادرکننده این محصول به کشورهای دیگر بودیم! آیا سرازوار است با اتخاذ تصمیمات غیرکارشناسی، صنعت دام و طیور را که گردش مالی‌اش معادل با گردش مالی صنعت نفت است، اینچنین به ورشکستگی بیندازیم؟! **دهم:** چه باید کرد؟

نظر به اینکه به جز مافیای واردات، احاد جامعه ما دربارہ مضرات واردات متفق‌القولند و به رغم اینکه اراده‌ای جهت حل این مشکل نمی‌بینم ولی براساس تهددی که به پیشرفت، توسعه و آینده کشورم دارم، راه‌حل‌هایی را پیشنهادکنم:

۱-۱۰- واقعی نمودن نرخ ارز

با ثابت نگه‌داشتن مصنوعی قیمت ارز، عملا به واردکننده و طرف خارجی آنها بارانه داده می‌شود. در حالی‌که در صورت واقعی شدن نرخ ارز، علاوه بر رونق گرفتن امر صادرات، تولیدکنندگان نیز تشویق به ارتقای بهروری و کیفیت محصولات تولیدی‌شان به منظور حضور موفق در بازارهای خارجی می‌شوند. این موضوع درخصوص بخش صنعت نیز صادق است.

۱-۱۰- استفاده از اهرم تعرفه با نظر کارشناسان متولی تولید (اعم از دولتی و غیردولتی) و اجرای بی‌کم و کاست

ماده ۱۶ قانون بهروری.

۱-۱۰- حمایت بیشتر از تولیدکنندگان و صادرکنندگان از طریق افزایش سرمایه‌گذاری در امور زیربنایی و اعطای تسهیلات کم‌بهره با بازپرداخت درازمدت (افزایش ضربPSE)
۱-۱۰- توسعه، تقویت و ارتقای صنایع تبدیلی و ایجاد تنوع در تولید به منظور تثبیت و توسعه بازارهای هدف
۱-۱۰- عدم مداخله سیاست در مرادوات مخصوصا واردات. مثلا در حالی‌که ۱۰ روز مانده به سفر هیات ترکیه به کشورمان در سال گذشته، مدیرکل محصولات باغی وزارت جهاد کشاورزی اعلام کرد که برقتال به میزان نیاز داخلی داریم و نیازی به واردات نیست ولی متأسفانه ۲۷ روز بعد، واردات مرکبات از ترکیه آغاز شد و به دنبال آن هندوانه و... در آخرین لحظات تحریر این یادداشت، رییس دولت از ۱۱۸ میلیون تن تولیدات کشاورزی در سال جاری خبر داد (۲۰ ساعت ۱۴رادیو ۳/۳۳/۹) در حالی است که حدود ۲۰ روز پیش، از ۱۱۷ میلیون تن سخن گفته شده بود! اگر آمارها به همین صورت افزایش یابد، آیا می‌توانید در آخرین ماه سال جاری تولیدات کشاورزی چقدر اعلام خواهد شد؟!
عضو هیات علمی و عضو سابق هیات مدیره سازمان نظام مهندسی-کشاورزی خراسان

مجموع واردات محصولات کشاورزی در سه سال گذشته بیش از مجموع واردات این محصولات در دهه ۷۰ به متوسط واردات سالانه کمتر از سه میلیارد دلار و ضرب خودکفایی پایین‌تر از رقم ۹۲ درصدی است که وزارت جهاد کشاورزی از قول معاون اول رییس‌جمهوری مدعی آن است.

مجموع واردات محصولات کشاورزی در سه سال گذشته بیش از مجموع واردات این محصولات در دهه ۷۰ به متوسط واردات سالانه کمتر از سه میلیارد دلار و ضرب خودکفایی پایین‌تر از رقم ۹۲ درصدی است که وزارت جهاد کشاورزی از قول معاون اول رییس‌جمهوری مدعی آن است.

طی دوره دهه ۷۹ - ۱۳۷۰ متوسط سهم واردات بخش کشاورزی از مجموع واردات کشور ۱۹۷ (نهم و هفت دهم) درصد بود که از دو میلیارد و ۶۷۲ میلیون دلار در سال ۷۰ به دو میلیارد و ۹۱۸ میلیون دلار در سال رسید و البته براساس آمار موجود، روند واردات محصولات کشاورزی پس از خشکسالی سال‌های پایانی دهه ۷۰ تا رقم یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار در سال ۸۲ کاهش یافت. در این میان، ممکن است عده‌ای مدعی شوند که رشد ارزش واردات محصولات کشاورزی و صنایع غذایی ایران در سه سال گذشته ناشی از افزایش قیمت جهانی این محصولات بوده است که این امر نیز پذیرفتنی نیست زیرا در سال ۸۷ مجموع صادرات محصولات کشاورزی و صنایع غذایی ایران به حدود سه میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار، در سال ۸۸ به حدود چهار میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار و در سال گذشته به پنج میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار رسید.است که فاصله‌ای بعدی با ارزش واردات این محصولات در سال‌های مشابه دارد و بر این اساس است که کشاورزی ایران از محور توسعه اقتصادی به کشاورزی مبتنی بر واردات در سال‌های اخیر تبدیل شده است. مسوولان وزارت جهاد کشاورزی و دیاد دل‌ده که حجم تولید محصولات کشاورزی در پایان سال جاری به ۱۱۷ میلیون تن برسد. اگرچه تحقق این میزان تولید نیز در شرایط نامساعد بخش کشاورزی ایران دستاورد بزرگی محسوب می‌شود اما آیا می‌توان دستیابی مجدد به تراز تجاری مثبت مبادلات بخش کشاورزی را در کوتاهمدت به‌انتظار نشست؟

۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۵	۱۳۸۴	۱۳۸۳	۱۳۸۰	۱۳۷۹	وزن(هزار تن)	صادرات
۳۲۱۸/۰	۳۱۳۴/۹	۴۲۲۷/۳	۳۱۵۶/۲	۲۵۰۸/۲	۱۹۰۴/۴	۲۰۹۹/۳	۱۶۱۴/۱	۱۴۴۰/۹	
۴۳۷۴/۰	۳۲۷۴/۹	۳۴۶۱/۰	۲۹۹۹/۳	۲۲۹۸/۴	۱۴۶۹/۷	۱۶۶۴/۱	۱۰۶۱/۹	۹۰۲/۵	ارزش (میلیون دلار)
۲۰۳۴۵/۰	۲۰۳۴۷/۶	۱۲۳۶۹/۱	۱۵۴۷۷/۲	۱۰۲۰۱/۲	۹۸۲۹/۵	۸۹۱۷/۲	۱۰۴۱۴/۴	۱۳۸۷۱/۹	وزن(هزارتن)
۹۵۷۵/۳	۱۱۵۵۰/۸	۶۰۹۵/۱	۵۷۵۴/۹	۳۷۹۷/۶	۳۷۳۷/۱	۲۹۱۷/۳	۲۶۱۲/۵	۲۹۳۷/۸	ارزش (میلیون دلار)

اقتصاد

سونامی واردات، آفت بخش کشاورزی

علی فریدونی

خبر

توزیع شیر یارانه‌ای تا ۱۵ تیر تمدید شد

■ **ایستنا:** توزیع شیر یارانه‌ای به شیوه فعلی از ابتدای سال‌جاری تاکنون برای پنجمین بار تا نیمه تیر ماه تمدید شد. یارانه شیر و تغییر نحوه پرداخت آن از دی‌ماه سال گذشته به اجرای قانون هفتمندسازی یارانه‌ها مورد بحث و بررسی قرار گرفت و پس از عنوان کردن سناریوهای گوناگون نهایتا هیچ تصمیم‌گیری در این راستا صورت نگرفته است، درحالی‌که قرار بود توزیع شیر یارانه‌ای به‌شیوه فعلی که اعتبار آن از سوی دولت به کارخانه‌های لبنی اختصاص می‌یابد تا پایان فروردین ماه ادامه داشته باشد و پس از آن به شیوه دیگری تغییر کند که این مهلت به پایان ماه‌های اردیبهشت، خرداد، تیر و امروز نیز تا ۱۵ روز دیگر (نیمه تیر ماه) تمدید شد.

در این زمینه سعید سلطانی، مدیرعامل اتحادیه مرکزی دامداران در گفت‌وگو با ایستنا اظهار کرد: تا ساعات پایانی شب گذشته مسوولان بازرگانی و معاون امور دام وزارت جهاد کشاورزی در این زمینه ابراز بی‌اطلاعی کرده و صبح دیروز اعلام شد توزیع شیر یارانه‌ای به این شیوه تا ۱۵ روز دیگر ادامه دارد. وی با گلایه از اینکه تصمیم‌گیری‌ها در دقیقه ۹۰ اتخاذ می‌شود، تصریح کرد: هیچ‌گونه اطلاعاتی از اینکه پس از ۱۵ روز شرایط چگونه خواهد بود و یارانه شیر به چه طریقی پرداخت می‌شود، اعلام نشده و دامداران همچنان بلا تکلیف هستند. مدیرعامل اتحادیه مرکزی دامداران با اشاره به مشکلات نوسانات قیمت علوفه، خرید شیر، عدم پرداخت پول شیر تحویل داده شده و بی‌توجهی به صنعت دامداری اظهار کرد: درحالی‌که چهار قانون برای خرید تضمینی شیر وجود دارد و خرید تضمینی شیر در سال ۶۸ محسوب مجلس است اما تاکنون اجرایی نشده است.

قیمت جهانی نفت کاهش یافت

■ **فارس:** به دنبال انتشار گزارش‌های ضد و نقیض درخصوص تقاضای انرژی در آمریکا قیمت نفت دیروز (چهارشنبه) کاهش یافت و به ۱۱۱/۲۱ دلار در هر بشکه رسید. به گزارش رویترز قیمت هر بشکه نفت سبک آندکس در بازار نیویورک برای تحویل در ماه اوت با ۵۳ سنت کاهش به ۹۳/۴۶ دلار رسید.

قیمت نفت روز گذشته با ۵۲ سنت افزایش به ۹۴/۱۷ دلار رسیده بود. در بازار لندن نیز هر بشکه نفت برنت دریای شمال برای تحویل در ماه اوت با ۲۶ سنت افزایش به ۱۱۱/۲۱ دلار رسید. موسسه تحقیقاتی آمریکن پترولیوم اعلام کرد: میزان ذخایر نفتی آمریکا طی هفته گذشته با افت ۸۱ هزار بشکه‌ای رو به‌رو شده است. این در حالی است که نظرسنجی نشریه پلاتر پیش از این از کاهش دو میلیون بشکه‌ای ذخایر نفتی آمریکا طی هفته گذشته خبر داده بود. میزان ذخایر بنزین آمریکا نیز طی هفته گذشته با افت ۱/۵ میلیون بشکه‌ای رو به‌رو شده است.

جریات افزایش قیمت بلیت هواپیما و قطار منتشر شد

■ نماینده تام‌الاختیار وزارت راه و ترابری در هفتمندسازی بارانه‌ها با بیان اینکه قیمت بلیت قطار و هواپیما پس از هفتمندسازی بارانه‌ها افزایش نیافته بود، گفت: نتیجه بررسی‌ها درباره افزایش قیمت بلیت هواپیما طی دو هفته آینده اعلام می‌شود.

شه‌ریار افندی‌زاده، معاون وزیر راه و ترابری در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: پس از اجرای قانون هفتمندسازی بارانه‌ها قیمت بلیت هواپیما و قطار هیچ‌گونه افزایشی نداشت. وی با بیان اینکه با اجرای اینن قانون نرخ خدمات هوایی و حمل و نقل ریلی باید ۱۵ درصد افزایش پیدا می‌کرد، تصریح کرد: راه‌آهن و شرکت‌های هواپیمایی پس از اجرای قانون هفتمندسازی بارانه‌ها با دولت و وزارت راه و ترابری همراهی کرده و به‌منظور رفاه مردم نرخ خدمات خود را افزایش ندادند. این در حالی است که سالانه با توجه به نرخ تورم، نرخ خدمات حمل و نقل عمومی نیز با افزایش رو به‌رو می‌شد. بر این اساس، پس از اجرای قانون هفتمندسازی بارانه‌ها قیمت سوخت شرکت‌های هواپیمایی از لیتری ۱۰۰ به ۴۰۰ تومان افزایش یافت.

نماینده تام‌الاختیار وزارت راه و ترابری با بیان اینکه پس از برگزاری جلسات کارشناسی قیمت بلیست قطار ۱۲ تا ۱۴ درصد افزایش یافت، گفت: در مورد بلیت هواپیما نیز بحث‌هایی مطرح شد.

وی با بیان اینکه حدود سه ماه است مساله افزایش قیمت بلیت هواپیما و پیشنهاد آن توسط شرکت‌های هواپیمایی مطرح شده است، حداکثر طی دو هفته آینده نتایج بررسی‌ها اعلام می‌شود. افندی‌زاده با بیان اینکه افزایش نرخ بلیت هواپیما پس از بررسی در ستاد هفتمندسازی بارانه‌ها باید به تأیید شورای‌عالی هواپیمایی نیز برسد، اظهار کرد: افرادی که از اکنون اقدام به خرید بلیت برای تاریخ‌های آینده کرده‌اند مشمول افزایش قیمت نمی‌شوند. حداقل میزان افزایش قیمت هشت درصد و حداکثر ۱۴ درصد خواهد بود.